

“EITT DYPI AV DÝRARI TÍÐ” IBLÁSTUR TIL MODERNAÐAN DANS

—Tá vit høvdu lisið yrkingina fleiri ferðir, tosaðu vit saman um, hvat vit finga burturúr henni, og hvussu vit koma ígjøgnum avbjóðingarnar í lívinum. Modernaður dansur er abstraktur, og okkara hugsan var at brúka hvørja aðra til at vísa, hvussu vit koma ígjøgnum avbjóðingarnar, sigur Andrea Joensen, sum arbeiðir við at seta eina stóra listarliga dansisýning á føtur

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Ismá seks ár hevur 25 ára gamla Andrea Joensen úr Havn búði í Keypmannahavn, har hon hevur verið virkin í danska dansi-umhvørvinum. Hon var bert 19 ára gomul, tá hon eftir at hava lokið miðnámskúlaprógv, flutti til Danmarkar, tí hon vildi sleppa at dansa.

Hon byrjaði á dansibreytini á navnframa ítróttarhá- og eftirskúlanum Oure Højskole, og hetta var fyrstu ferð, Andera royndi seg innan dansin, hóast hon hevði iðka fimleik í fleiri ár frammanundan.

— Tað er stórur munur á dansi og fimleiki. Hóast eg hevði summar førleikar sum fimleikari, so hevði eg eisini fleiri avbjóðingar. Eg var sterk og liðilig, men eg dugdi ikki so væl at hugsa kreativt, sigur hon.

Tað gekk ikki long tíð, áðrenn Andrea vandi seg við at vera sín egni persónur – og ikki royna at líkjast øðrum á liðnum, sum í fimleikinum. Hon greiðir frá, at tað haltaði í fyrstuni, tí hon var von við at halda seg til ávísar reglur, tá hon vandi og framfórði. Modernaður dansur hevur ikki somu føstu karmarnar, og knappliga slapp hon sjálv at gera av, hvat hon gjørdi.

— Tað var eitt stuttligt ár á háskúlanum, og har varð eg forelskað

í dansinum. Men støðið var ikki so høgt, tí tað sosiala taldi eisini nógv, sigur hon um fyrsta árið við dansinum í Danmark.

Roytir fleiri skúlar

Síðani søkti hon um at sleppa á Copenhagen Contemporary Dance School í Keypmannahavn. Hon slapp til upptøkuroyndina, og hóast hon tá bert hevði dansað í eitt gott ár, so slapp hon inn.

— Eg slapp inn, tí tey sóu potentiali í mær, hóast eg var óroynd í mun til hini á skúlanum. Tað var eitt strævið, intenst og gevandi ár við nógvum venjing hvønn dag, sigur Andrea Joensen.

Tann skúlin legði upp til, at

næmingarnir fóru víðari innan dansin, og byrjaðu uppá eina bachelor útbúgving innan dans, tá árið var av.

— Eg var í íva, men søkti kortini í Týsklandi, og eg hevði møguleika at fara, men eg valdi ikki at taka av. Ístaðin tók eg enn eitt ár á einum danskum dansiskúla. Hesaferð varð tað skúlin Steps í Keypmannahavn, sum Vígdís Hentze var leiðari á. Tá. Tann skúlin var øðrvísi, tí har var alt slag av dansi, og tað var sera gevandi at royna millum annað Hip Hop, hóast tað er tann modernaði dansurin, sum mær dámar best, sigur hon.

Hon greiðir frá, at tað er sera gevandi at royna ymisku sløgin,

men ein av orsøkunum til, at tað ferð eftir ferð er tann modernaði dansurin, ið vinnur frama hjá henni er, at í tí modernaða fær hon skapað sína egna søgur uttan føstu karmarnar, ið onnur dansisløg hava.

— Í modernaða dansinum er alt loyv, staðfestir hon.

Eftir árið á Steps byrjaði hon eina bachelor útbúgving í dansi í Barcelona. Har var hon í trýggjar mánaðir, áðrenn hon gavst, tí hon ikki fekk lestrarstuðul. Hon greiðir frá, at støðið var ómetaliga nógv hægri, enn hon var von við, tí har vóru dansarar úr øllum heiminum, og á tann hátt varð hon pressað.

— Eg haldi tó eisini nú, at tað